

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 27. Beatificatio Thomæ a Villanova & Francisci Xaverii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sæc. XVII.

A. C. 1619.

§. XXVII.

*Beatificatio Thomæ a Villanova, &
Francisci Xaverii.*

Hoc item anno Paulus V. summus Pontifex orbem Christianum tumultibus, ac dissidiis undique jactatum festiva lætitia solabatur, dum Thomam a Villanova, necnon Franciscum Xaverium in Beatorum Catalogum solemniter ritu retulit. Horum prior Ordinem Eremitarum Sancti Augustini Compluti profitebatur, unde P. Hazart Jesuita enormiter hallucinatur, dum illum Dominicanis accensens, de Paulo V. Papa scribit, quod beatificaverit Beltrandum Dominicanum, & Thomam de Villanova ex eodem Ordine, & Episcopum Valentinum. Erat hieidem Thomas multis eximiisque virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Deo illustratus, ac propterea non modo universus Ordo prædictus, sed etiam Philippus III. Hispaniarum Rex, pluresque alii Præsules impense Papam rogabant, quatenus probe discussis probatisque hujus Viri meritis eum Beatorum albo infereret. Horum igitur precibus inclinatus Pontifex re mature examinata die vigesima quarta Septembris eundem ab universa Ecclesia Beatum nuncupari, &

*Triumph.
Pontif. in
Paul. V.
pag. 285.*

& die decima octava ejusdem Mensis Sæc. XVII.
 Officium Sacrumque ab omnibus utrius- A. C. 1619.
 que sexus Clericis in Regnis Castellæ,
 Aragoniæ & Cataloniæ commoranti-
 bus recitari indulfit. Sequentis autem
 Mensis die vigesima quinta idem sum-
 mus Pontifex pares honores Francisco
 Xaverio decreverat; hic enim cum S.
 Ignatio, qui pro Ethnicorum conver-
 sione cum quibusdam Presbyteris re-
 motissimas terras peragrarare constitu-
 erat, Parisiis eodem contubernio usus
 erat, cumque fidem Catholicam Indiis
 & Japoniæ inferre decrevisset, die de-
 cima quinta Martii anno Salutis nostræ
 millesimo quingentesimo quadragesimo,
 ætatis suæ trigesimo quarto, Roma cum
 Petro Mascaregna Lusitani Regis Ora-
 tore discessit, tandemque promonto-
 rium Comorinum attigit, ubi quædam
 regna & Principes a fide vera alienis-
 simos Christo lucrifecit, necnon mira-
 cula, magnam partem, in luce & ocu-
 lis civitatum, totisque vulgata Regnis,
 & integris testata populis, iisque ple-
 rumque idololatriis aut Mahometanis
 patrabat, miraque facilitate linguam
 Malabaricam expedite loquebatur: in-
 certum, *seu suo id consecutus sit labore,*
seu Deus, per prodigium, ejus illi idioma-
tis species impresserit, ut observat P. Bou-
 hours Jesuita, qui etiam hæc addit:
 certe

Vita S.
Franc. Xav.
 l. c.

Sæc. XVII. certe quidem *vero simile est*, quod in
A. C. 1619. Indiis, Xaverius alicui lingue condi-
 scendæ operam navans divinissimi Spi-
 ritus Magisterio usus sit: Refertur quo-
 que, quod eum quandoque unico idio-
 mate ad diversas gentes concionantem,
 unaquæque sua lingua loquentem au-
 diverit: quo tamen dono in Japonia Xa-
 verium nonnisi postremis suæ peregrina-
 tionis annis auctum fuisse, necesse
 est, cum ipsemet lib. 3. epistola quinta
 hæc rescripserit: *Si nos linguam CAL-
 LEREMUS Japonicam, non dubito,
 quin plurimi fierent Christiani; Faxit Deus,
 ut brevi eam ADDISCAMUS, . . . re-
 puerascimus, & tota nostra occupatio est
 lingue Japonicæ elementa complecti (*)*.
 Præterea Xaverius fideliter itineris sui
 rationem Divo Ignatio reddebat, sem-
 perque ad ipsius præcepta, vitam suam
 dirigebat; cum enim *ante confirmatam*
Societatem in Indias navigaturus Roma
 discesserit, nec unquam scriptas a D. Igna-
 tio constitutiones viderit, eæque primum
 a mor-

Imago primi
saecul. l. I.
cap. 7.

(*) Addit P. Bouhours l. c. non est mirum,
 hominem, cui Deus sæpius linguarum donum
 contulerat, nescivisse Japonicam, fluxæ erant
 illæ gratiæ, nec iis Xaverius nitebatur: di-
 scenti tamen Deus singulariter aderat, ut &
 facilitas, qua tot linguas arripiebat, *stabile*
linguarum donum pene æquasse videatur.

a morte Xaverii in Europa fuerint promulgatæ, oportuit, ut Societatis spiritum non ex Constitutionibus Ignatianis sed nonnisi traditionis ope tam plene hauserit, ut nihil agere Xaverius in India nisi ductu Ignatii, aut nihil facere Ignatius in Europa, nisi ex sensu Xaverii videretur. Ut ut autem sit, id tamen extra omne dubium positum est, quod Xaverius ob excellentia merita a Paulo V. Beatorum fastis fuerit adscriptus, concessa etiam facultate recitandi officium, Missamque de eo celebrandi.

§. XXVIII.

Maria Medicea Vidua Franciæ Regina e Blesensi custodia Engolismam profuga.

Fluxerant hujus anni auspicia in Gallis oppido jucunda ob solemnia nuptiarum, quas Victor Amadæus Pedemontanus Princeps Caroli Emanuelis Sabaudix Ducis Filius natu major cum Christina Regis Galli Sorore Parisiis die decima Februarii contraxerat; eodemque tempore Henrica Borbonia ejusdem Regis Soror, notha tamen, Carolo Ellebovio Lotharingix Principi nupserat: paucis vero post diebus conceptam inde lætitiâ subita Mariæ Mediceæ

Sæc. XVII.
A. C. 1619.

Gramond.
Hist. Gall.,
lib. 3.
Merc. Gal-
lob. t. 12. l. 4.
Daniel hist.
de France
tom. 10.
Serres
Franc. Hist.
pag. 942.